

بیان ژن‌های رمز کننده پپتید های ضد میکروبی تیونین و دفنسین در تعامل برنج با قارچ
عامل بلاست، *Magnaporthe oryzae**

**EXPRESSION OF GENES RESPONSIBLE FOR PRODUCTION OF
ANTIMICROBIAL POLYPEPTIDES, THIONIN AND PDF1.2 IN
INTERACTION OF RICE WITH RICE BLAST AGENT,
MAGNAPORTHE ORYZAE**

زهرا ساداتی^{**۱}، محمدعلی تاجیک قنبری^۱، ولی اله بابایی زاد^۱، حشمت اله رحیمیان^۱

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۳/۲۵؛ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۳/۴/۱۸)

چکیده

تیونین ها و دفنسین ها پلی پپتید هایی با وزن مولکولی کم (5kDa)، بازی و غنی از سیستئین هستند که فعالیت ضد قارچی دارند. در این تحقیق بیان دو ژن *PDF1.2* و *Thionin* در دو رقم برنج طارم (حساس) و خزر (مقاوم) پس از آلودگی با قارچ *Magnaporthe oryzae* مورد ارزیابی قرار گرفت. از واکنش Quantitative Real-time PCR برای بررسی بیان این ژن ها در زمان های صفر تا ۹۶ ساعت بعد از آلودگی استفاده شد. بیان ژن *PDF1.2* در ۲۴ ساعت پس از آلودگی به حداکثر رسید (۲۰ برابر نسبت به ساعت صفر). بیشترین میزان بیان ژن *Thionin* در ۴۸ ساعت پس از آلودگی مشاهده شد (حدود ۸ برابر نسبت به ساعت صفر). الگوی بیان هر دو ژن *PDF1.2* و *Thionin* در رقم حساس و مقاوم مشابه بود، ولی سطح بیان این ژن ها در رقم خزر بیشتر از رقم طارم بوده است. آزمون مقایسه ای T-test تفاوت معنی داری در سطح ۵٪ بین بیان این ژن ها در رقم حساس و مقاوم نشان داد. این نتایج نشان می دهد که بیان ژن های *PDF1.2* و *Thionin* احتمالاً با مقاومت رقم خزر به قارچ *M. oryzae* مرتبط می باشند.

کلیدواژه: برنج، مقاومت، پپتید های ضد میکروبی، بیمارگر

* بخشی از پایان نامه کارشناسی ارشد نگارنده اول، ارائه شده به دانشکده علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

** مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: zahrasadati2@gmail.com

۱- به ترتیب دانشجوی کارشناسی ارشد، استادیار، استادیار و استاد بیماری شناسی گیاهی دانشگاه علوم کشاورزی و منابع طبیعی ساری

مقدمه

می شود (Zimmerli et al. 2000).

پروتئین‌های PR شامل مجموعه پروتئین‌های القا شده توسط بیمارگرها می‌باشند، که عموماً به طور ترکیبی مقدار آنها در اغلب آلودگی‌ها افزایش می‌یابد و در زمان حمله بیمارگرها به گیاهان، یکی از ترکیبات اساسی در مکانیسم دفاعی گیاه هستند (Loon et al. 2006). این پروتئین‌ها بر اساس وزن مولکولی، نقطه ایزوالکتریک، توالی آمینو اسیدی، روابط سرولوژیکی و محل و نوع فعالیت بیولوژیکی به ۱۷ خانواده تقسیم شده‌اند (Edreva et al. 2005; Loon et al. 2006).

دفنسین‌ها و تیونین‌ها گروه مهمی از پلی‌پپتیدهای ضد میکروبی هستند که به ترتیب به خانواده PR12 و PR13 تعلق دارند (Loon et al. 2006). دفنسین‌ها و تیونین‌ها پروتئین‌های کوچک (حدود 5 kDa)، بازی و غنی از سیستئین هستند (Kawata et al. 2003). اولین دفنسین‌ها از گندم و جو جدا شدند و در ابتدا آنها را به عنوان زیر گروهی از خانواده تیونین‌ها می‌دانستند. سپس این گروه از پروتئین‌ها دفنسین نامیده شدند (Broekaert et al. 1995). بعضی از این پروتئین‌ها در غلظت‌های کم (میکرو مولار) در شرایط *in vitro* فعالیت ضد قارچی در مقابل طیف وسیعی از قارچ‌های رشته‌ای نشان می‌دهند و از رشد طولی ریشه جلوگیری می‌کنند و باعث تغییر نفوذپذیری غشای سلول‌های قارچ می‌شوند (Portieles et al. 2006).

تیونین‌ها در طیف وسیعی از گونه‌های گیاهی بیان می‌شوند و در دیواره سلولی، واکوئل‌ها و اجسام پروتئینی گیاهان یافت می‌شوند (Shirasawa-seo et al. 2002, Castro & Wagner 2005). میزان بیان این پروتئین‌ها بعد از حمله بیمارگر افزایش می‌یابد (Bohlmann et al. 1998). نقش این ژن در جو و آرابیدوپسیس مورد بررسی

بلاست، از مخربترین بیماری‌های قارچی در طی دوره رشدی گیاه برنج است که در مواردی تا ۹۰ درصد باعث کاهش محصول می‌شود (Ramkumar et al. 2010). قارچ *M. oryzae* روی برنج به صورت همی بیوتروف فعالیت می‌کند. کنیدیوم‌ها جوانه زده و تولید آپرسوریوم می‌کنند و از آپرسوریوم میخ‌رخنه خارج می‌شود که با فشار از لایه کوتیکول عبور می‌کند (Howard & Valent 1996). این قارچ پس از وارد شدن به سلول گیاه حساس از محتویات سلولی تغذیه می‌کند و پس از کشتن سلول وارد سلول مجاور می‌شود (Ebbole 2007).

گیاهان در مقابل حمله بیمارگر، با فعال شدن مکانیسم‌های دفاعی از خودشان دفاع می‌کنند (Song & Goodman 2001). تولید سریع فرم‌های فعال اکسیژن مانند پراکسید هیدروژن (H_2O_2)، سوپر اکسید و یون هیدروکسیل از فرآیند‌های اولیه پاسخ دفاعی گیاه به حمله بیمارگر می‌باشد (Hao et al. 2009). دیگر واکنش‌های دفاعی گیاه شامل تولید ترکیبات ضد میکروبی، تقویت دیواره سلولی و ترشح پروتئین‌های مرتبط با بیماری‌زایی (Pathogenesis related protein, PRP) (Wei et al. 2004) و تخریب هسته می‌باشد (Ryerson & Heath 1996). به دنبال حمله یک بیمارگر بیوتروف، مقاومت سیستمیک اکتسابی (Systemic acquired resistance, SAR) در بافت‌ها گسترش می‌یابد تا از توسعه بیمارگر جلوگیری کند (Ryals et al. 1996). SAR نوعی مقاومت القایی با دامنه اثر وسیع است که در اثر آلودگی موضعی بیمارگرها و یا کاربرد مواد شیمیایی تحریک‌کننده سیستم دفاعی گیاه القا می‌شود و منجر به فعال شدن بیان ژن‌های دفاعی گیاه که مسئول تولید پروتئین‌های دفاعی هستند،

قطر ۱۵ سانتیمتر با خاک استریل شده با اتوکلاو قرار داده شدند. گلدان‌ها در اتاقک رشد با شرایط دمایی ۲۸ درجه سلسیوس در روز و ۲۵ درجه سلسیوس در شب و ۱۶ ساعت روشنایی و ۸ ساعت تاریکی نگهداری شدند سپس برای تلقیح از گیاهچه‌های همسن در مرحله ۵ برگی استفاده شد.

کشت قارچ و تهیه اسپور برای مایه زنی

جدایه قارچ *M. oryzae* تهیه شده از پژوهشکده برنج و مرکبات دانشگاه علوم کشاورزی ساری روی محیط سیب زمینی دکستروز آگار (Potato Dextrose Agar, PDA) کشت داده شد و تشتک‌های پتری حاوی قارچ در انکوباتور با دمای ۲۸ درجه سلسیوس نگهداری شدند. این قارچ در محیط PDA اسپور کمی تولید می‌کند. به منظور افزایش اسپورزایی قارچ، از محیط آب آگار (Water Agar, WA) استفاده شد. دیسک‌هایی از کشت سه تا چهار روزه قارچ در محیط PDA روی محیط WA قرار داده شد. تشتک‌های پتری برای تحریک اسپورزایی تحت شرایط دمایی ۲۸ درجه سلسیوس و تناوب ۱۶ ساعت روشنایی و ۸ ساعت تاریکی نگهداری شدند. ۱۰-۱۲ روز پس از کشت در محیط WA تعداد زیادی اسپور وجود آمد.

تهیه سوسپانسیون اسپور و آلوده سازی گیاهچه‌ها

برای تلقیح قارچ به گیاهچه‌های برنج از سوسپانسیون اسپور با غلظت $10^5 \times 2$ استفاده شده است. به منظور تهیه این سوسپانسیون از ۳۰ میلی لیتر آب مقطر استریل همراه با ۰/۰۵ درصد توین ۲۰ استفاده شد. دو میلی لیتر آب به هر تشتک پتری اضافه و به خوبی ریسه قارچ در آب مقطر همزده شد تا اسپورها به درون آب آزاد گردند. سوسپانسیون تهیه شده از پارچه مملی عبور داده شد تا

قرار گرفته است و مشخص شده در دفاع نقش دارد. تیونین جدا شده از برگ‌های جو در شرایط *in vitro* بر روی قارچ‌ها و باکتری‌ها اثر سمیت دارد (Bohlmann et al. 1993, Molina et al. 1998). از دفن‌سین‌ها و تیونین‌ها می‌توان برای ایجاد گیاهان تراریخت مقاوم استفاده کرد (Wijaya et al. 2000). بیان دفن‌سین‌های دو گیاه *B. oleracea* و *Brassica campestris* در برنج باعث افزایش مقاومت به *M. oryzae* و *Xanthomonas oryzae* و طیف وسیعی از بیمارگرها شد (Kawata et al. 2003). انتقال ژن تیونین جو دوسر به برنج باعث افزایش مقاومت به دو بیمارگر باکتریایی خاک برد شده است (Iwai et al. 2002). بیان ژن تیونین جو در گیاهان توتون تراریخت باعث افزایش مقاومت به بیمارگرهای باکتریایی شده است (Carmona et al. 1993). این بررسی با هدف ارزیابی میزان بیان ژن‌های *Thionin* و *PDF1.2* در تعامل برنج با قارچ عامل بلاست (*M. oryzae*) انجام گردید.

روش بررسی

تهیه گیاهچه‌های همسن

بذرهای رقم طارم به عنوان ژنوتیپ حساس به بلاست (Shabani et al. 2007) و رقم خزر به عنوان ژنوتیپ مقاوم (Moradi et al. 2009) از موسسه تحقیقات برنج آمل تهیه شدند. برای تلقیح گیاهان نیاز است تا گیاهچه‌های مورد استفاده همسن باشند. به همین منظور ابتدا بذرهای تهیه شده روی کاغذ صافی مرطوبی در تشتک پتری استریل قرار داده شدند. در این شرایط رطوبت نسبی حدود ۹۵ درصد فراهم گردید و به مدت ۴ روز در دمای ۲۸ درجه سلسیوس قرار داده شدند تا بذرها جوانه بزنند. تعداد ۱۰-۱۵ بذر جوانه زده در گلدان‌های پلاستیکی به

جدول ۱- آغازگرهای مورد استفاده برای انجام واکنش Real - time PCR

Table 1: The primers used in Real time PCR assay.

Primer name	Sequence	Refrence
PDF1.2	F: 5'- ATCACCCCTTATCTTCGCTGC-3' R: 5'-TGCTGGGAAGACATAGTTGC-3'	(Qu et al. 2010)
Thionin	F: 5'- GCTAGGCTTAGTCCTGCAAC-3' R: 5'- GGTGACAGTCTCAGCTTCCT-3'	(Liu et al. 2008)
OsUBC	F: 5'- CCGTTTGTAGAGCCATAATT-3' R: 5'- AGGTTGCCTGAGTCACAGTT-3'	(Jain et al. 2006)

انجام شد. در پایان ۵۰ میکرولیتر آب تیمار شده با DEPC به هر لوله اضافه گردید. RNA در دمای ۴۰- درجه سلسیوس نگهداری شد. جهت بررسی کیفیت آر ان ای استخراج شده، از ژل آگاروز ۱/۵ درصد استفاده شد.

ساخت cDNA

دی ان ای مکمل (cDNA) با استفاده از کیت Revert AidFirst Strand cDNA synthesis™ Kit (Fermentas, Lithuania) از آر ان ای کل استخراج شده با دستورالعمل سازنده ساخته شد. نمونه ها تا زمان استفاده در ۲۰- نگهداری شدند. کیفیت cDNA پس از انجام واکنش PCR با آغازگر osUBC در ژل آگاروز ۱/۵ درصد مورد بررسی قرار گرفت.

آزمون Real-time PCR

واکنش Quantitative Real-time PCR با استفاده از معرف SYBR Green (Qiagen Co, USA) و با آغازگرهای دو ژن *Thionin* و *PDF1.2* (جدول ۱) انجام شد. واکنش ها در حجم ۲۰ میکرولیتر شامل ۱۰ میکرولیتر SYBR Green، یک میکرولیتر از هر یک از آغازگرهای رفت و برگشت با غلظت ۵ پیکومول، شش میکرولیتر آب و دو میکرولیتر از نمونه cDNA با ترموسایکلر CFX96 Real-time system (Bio Rad, co.) صورت گرفت.

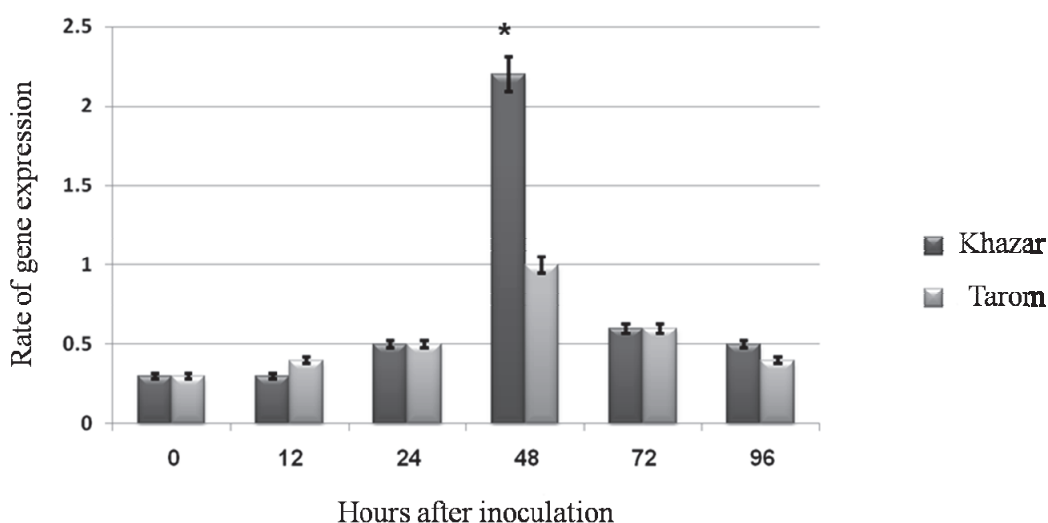
مانع حضور ریشه قارچ گردد. از سوسپانسیون تهیه شده برای اسپورپاشی روی گیاهچه های سه هفته ای استفاده شد. نمونه ها پس از آلوده سازی در اتاقک رشد و در شرایط ۱۶ ساعت روشنایی و ۸ ساعت تاریکی و در دمای ۲۸-۳۰ درجه سلسیوس نگهداری شدند. طی یک هفته تا ده روز پس از تلقیح، علائم بیماری روی برگ های رقم حساس برنج مشاهده شد. ضمناً تلقیح و بررسی علایم بیماری در دو تکرار انجام شد.

انتخاب نمونه در زمان های مختلف

به منظور بررسی مکانیسم مقاومت در زمان های مختلف بعد از آلودگی، از برگ های آلوده نمونه گیری صورت گرفت تا از آنها برای استخراج RNA استفاده شود. زمان هایی که برای انتخاب نمونه در نظر گرفته شد صفر، ۱۲، ۲۴، ۴۸، ۷۲ و ۹۶ ساعت بعد از آلودگی بود. نمونه ها بلافاصله بعد از جدا شدن از گیاه در نیتروژن مایع قرار داده شده و به آزمایشگاه منتقل گردیدند و تا زمان استخراج RNA در فریزر ۷۰- درجه سلسیوس نگهداری شدند.

استخراج آر ان ای کل

استخراج RNA از برگ های گیاهچه های برنج بر اساس دستورالعمل کیت RNX Plus (شرکت سیناژن)

شکل ۱: بیان ژن *Thionin* در ارقام خزر و طارم برنج در پاسخ به قارچ *M. oryzae*. اختلاف بین میانگین‌ها بر اساس آزمون T-test انجام شد و اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد با * مشخص شده است.

Fig. 1. *Thionin* gene expression in Khazar and Tarom cultivars of rice in response to the *M. oryzae*. The T-test analysis shows significant differences between the means at 5% level (*).

بیماری ظاهر شد به نحوی که لکه‌های بیماری در خزر کمتر و کوچکتر از رقم طارم بودند.

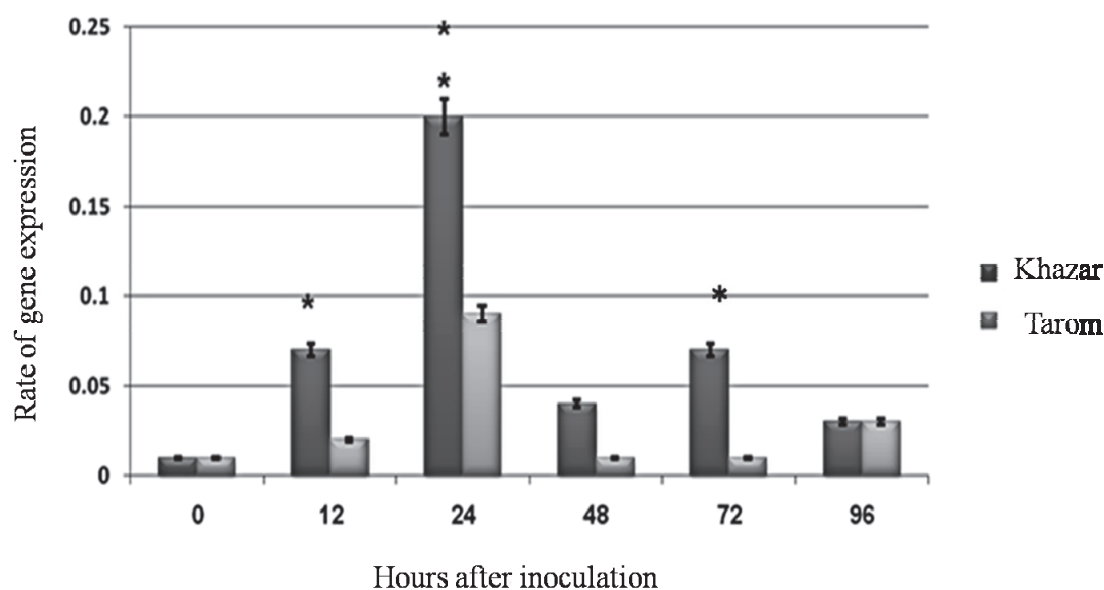
بیان ژن *Thionin* پس از آلودگی با *M. oryzae* در ارقام خزر و طارم

نتایج نشان داد که بیان ژن *Thionin* از ۲۴ ساعت پس از تلقیح قارچ در رقم خزر افزایش یافت و در ۴۸ ساعت بعد از آلودگی به حداکثر بیان (حدود ۸ برابر نسبت به ساعت صفر) رسید، سپس میزان بیان آن کاهش یافت (شکل ۱). میزان بیان این ژن در رقم طارم نیز از ۲۴ ساعت پس از آلودگی افزایش یافت و در ساعت ۴۸ به بیشترین سطح رسید (حدود ۴ برابر نسبت به ساعت صفر). آزمون مقایسه T-test اختلاف معنی‌داری در سطح احتمال ۵ درصد بین رقم طارم و خزر در ساعت ۴۸ نشان داد. بیشتر بودن سطح بیان ژن *Thionin* در رقم خزر

واکنش‌های زنجیره‌ای پلی‌مراس شامل مرحله واسرشت سازی اولیه ۵ دقیقه‌ای در دمای ۹۴ °C، سپس ۲۵ تا ۳۵ چرخه (۳۰ ثانیه در ۹۴ °C، ۳۰ ثانیه در ۶۰ °C و یک دقیقه در ۷۲ °C) و در نهایت مرحله گسترش نهایی به مدت ۷ دقیقه در دمای ۷۲ °C انجام شد. هر نمونه در دو تکرار آزمایش شد. تجزیه داده‌ها بر اساس داده‌های چرخه آستانه (Threshold cycle; Ct) حاصل از دستگاه و به روش Delta-Delta CT (Hao et al. 2009) انجام شد. جهت نرمال سازی داده‌ها نیز از ژن خانه دار ubiquitin استفاده شد. مقایسه میانگین بیان ژن‌ها به روش T-test در سطح احتمال پنج درصد بین دو رقم در هر زمان انجام شد.

نتایج و بحث

نتایج ارزیابی بیماری نشان داد طی ۷-۵ روز بعد از تلقیح سوسپانسیون قارچ روی گیاهچه‌های برنج، علائم

شکل ۲: بیان ژن *PDF1.2* در ارقام خزر و طارم برنج در پاسخ به قارچ *M. oryzae*. اختلاف بین میانگین‌ها با آزمون T-test انجام شد. اختلاف معنی‌دار در سطح ۵٪ با * و در سطح ۱٪ با ** مشخص شده است.

Fig. 2. *PDF1.2* gene expression in Khazar and Tarom cultivars of rice in response to the *M. oryzae*. The T-test analysis shows significant differences between the means at 5% level. * and ** indicate significance at 5% and 1% level, respectively.

سطح ۵ درصد وجود دارد. سطح بالای بیان ژن *PDF1.2* در رقم خزر نشان می‌دهد احتمالاً این ژن می‌تواند در مقاومت خزر به بلاست دخیل باشد.

قارچ *M. oryzae* یک بیمارگر همی بیوتروف است که در ابتدا به صورت بیمارگر بیوتروف عمل می‌کند و بدون آسیب به سلول در گیاه مستقر می‌شود. این قارچ پس از استقرار فاز نکروتروفی را آغاز می‌کند. کنیدیوم‌های *M. oryzae* پس از چسبیدن به سطح برگ جوانه زده و طی ۴-۸ ساعت ملانیزه شدن اپرسوریوم آغاز می‌شود. در حدود ۳۱ ساعت پس از تلقیح میخ‌رخنه و ریشه آلودگی تشکیل می‌شود و تا ۴۸ ساعت ریشه قارچ در اطراف سلول‌های اپیدرمی گسترش می‌یابد (Talbot 2004). تیونین‌ها و دفنسنین‌ها گروه مهمی از پلی‌پپتیدهای ضد میکروبی هستند که در اثر تحریک بیمارگر در گیاه تولید

ممکن است با مقاومت این رقم به بلاست مرتبط باشد.

بیان ژن *PDF1.2* پس از آلودگی با *M. oryzae* در ارقام خزر و طارم

بیان ژن *PDF1.2* در رقم خزر پس از آلودگی با قارچ به تدریج افزایش یافته و در ۲۴ ساعت بعد از آلودگی به حداکثر میزان رسید (حدود ۲۰ برابر نسبت به ساعت صفر). به تدریج میزان بیان ژن *PDF1.2* کاهش و مجدداً در ساعت ۷۲ بعد از آلودگی افزایش یافت. بیان این ژن در رقم حساس نیز پس از آلودگی با قارچ افزایش یافت و در ۲۴ ساعت پس از آلودگی به بالاترین سطح رسید (حدود ۷ برابر نسبت به ساعت صفر) (شکل ۲). در ساعت‌های ۱۲، ۲۴ و ۷۲ بین رقم خزر و طارم اختلاف معنی‌داری در

قارچی تیونین، و بیشترین سطح بیان ژن تیونین در ۴۸ ساعت بعد از آلودگی به نظر می‌رسد که این ژن همزمان با ورود قارچ به مرحله نکروتروفی فعال شود تا از گسترش قارچ جلوگیری کند. همچنین بالا بودن بیان ژن *PDF1.2* در ساعت ۲۴ شان می‌دهد که گیاه با تولید این پلی‌پپتیدها تلاش می‌کند تا از رشد ریشه قارچ و توسعه آن جلوگیری کند و افزایش مجدد این ژن در ساعت ۷۲ آلودگی ریشه‌های ثانویه را نشان می‌دهد. این ژن‌ها در رقم حساس طارم نیز بیان می‌شوند ولی سطح بیان آن‌ها کمتر است که با نتایج لی و همکاران (۲۰۰۸) مطابقت دارد. سطح بالای هر دو ژن *PDF1.2* و *Thionin* در رقم خزر نسبت به رقم طارم نشان می‌دهد که ممکن است این دو ژن در مقاومت رقم خزر به *M. oryzae* دخیل باشند.

منابع

جهت ملاحظه به صفحات (۱۴۸-۱۴۹) متن انگلیسی مراجعه شود.

می‌شوند (Bohlmann *et al.* 1998; Kawata *et al.* 2003). فعالیت ضد قارچی این پلی‌پپتیدها در محیط کشت علیه بسیاری از قارچ‌ها ثابت شده است و در جریان مقاومت گیاه این ژن‌ها بیان می‌شوند. دفن‌سین‌ها با تغییر در نفوذپذیری غشای بیمارگر منجر به توقف رشد آن می‌شود و تیونین به غشای سلولی بیمارگر را مورد هدف قرار می‌دهد و با تغییر در عملکرد غشا، موجب نشت قند ها، یون‌های پتاسیم و فسفرو همچنین نوکلئوتیدها و پروتئین‌ها می‌شود. (Molina *et al.* 1993; Bohlmann *et al.* 1998; Portieles *et al.* 2006). بولمن و همکاران (Bohlman *et al.* 1998) نشان دادند که بیان ژن تیونین در برگ‌های جو پس از آلودگی با قارچ افزایش یافت. لی (Lee 2008) با بررسی بیان ژن *PDF1.2* و تیونین در ارقام حساس و مقاوم آرابیدوپسیس به قارچ *M. oryzae* نشان داد که سطح بیان این ژن‌ها در تعاملات ناسازگار بیشتر بوده است. در این بررسی افزایش سطح بیان ژن *PDF1.2* و *Thionin* پس از آلودگی با قارچ نیز نتایج بررسی‌های فوق را تایید می‌کند. با توجه به فعالیت ضد